Sygn. akt **OS 4/2020**

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
z dnia (...) r.

w składzie:

Przewodniczący:	r.pr. Bożena Bilkiewicz-Bańka
Sędziowie:	r.pr. Ewa Piórecka - sprawozdawca
	r.pr. Zofia Filipek-Kraczek
Protokolant:	aplikant radcowski – Jakub Bielecki

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu (...) r. sprawy ze skargi (…) na postępowanie radcy prawnego (...) na skutek odwołania z dnia (...) r. - wniesionego w dniu (...) r. - od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...) r., sygn. akt RD-(...) o odmowie wszczęcia dochodzenia wobec braku znamion przewinienia dyscyplinarnego,

postanawia:

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. oraz w zw. z art. 74^1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2020 r., poz. 75) utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego o odmowie wszczęcia dochodzenia wobec braku znamion przewinienia dyscyplinarnego.

Przewodniczący:	Członkowie:	
Bożena Bilkiewicz-Bańka	Ewa Piórecka	Zofia Filipek-Kraczek

Uzasadnienie

Okręgowa Izba Radców Prawnych w Lublinie w dniu (…)r. otrzymała za pośrednictwem Wydziału Adwokatury i Radców Prawnych Departamentu Zawodów Prawniczych pismo Pani (…) z dnia (…)r. żądające wszczęcie postępowania dyscyplinarnego wobec radcy prawnego (…). Zarzuciła radcy prawnemu, iż zachowuje się w sposób urągający wykonywanemu zawodowi, uporczywie narusza ustawy i wykonuje inne niedopuszczalne czynności, działając na szkodę jej i męża.

Skarżąca wskazała, że zachowanie niegodne radcy prawnego to:

- posługiwanie się pełnomocnictwami wystawionymi przez (…) dyrektora (…) Oddział w (…), mimo nierozpoznanego wniosku z dnia (…)r. o wyłączenie od rozpoznawania jej spraw,
- kierowanie pism do Sądu Okręgowego w (…) w sprawie sygn. akt I C (…) przekraczające pełnomocnictwa co do wysokości umocowania w przypadku obsługi roszczeń finansowych,
- uporczywe nie wpisywanie w pierwszych pismach procesowych swojego adresu zamieszkania zgodnie z wymogiem art 126 § 2 k.p.c.
- nie uznawanie obowiązujących ustaw w zakresie wydawania i usuwania z obrotu prawnego decyzji, nie respektowania faktu, że jeżeli sprawy są już rozstrzygnięte przez decyzje ostateczne, to mogą być ponownie rozstrzygane w sposób ściśle określony przez ustawy, co w konsekwencji powoduje, że radca prawny wspiera mocodawcę w uporczywym naruszaniu prawa, w kontynuowaniu sporów jako drugi organ rentowy,
- manipulowanie dokumentami zawierającymi dane osobowe jej i męża, poprzez przedkładanie do sądów, bez wiedzy i zgody posiadanych akt, co prowadzi do naruszenia przepisów w zakresie ochrony danych osobowych przez (…) Oddział w (…), przekazywanie do sądów zamiast kompletnych, rzetelnie sporządzonych akt ubezpieczeniowych, kserokopii wybranych dokumentów,
- obrona przed sądami decyzji wydanych bez faktycznego przeprowadzenia postępowań administracyjnych, bez dokumentacji źródłowej, papierowej oraz bez ustalenia stanu faktycznego spraw zgodnie z wymogami art. 81 k.p.a.
- dołączanie do odwołań od decyzji akt, które nie są aktami ubezpieczonego ani płatnika składki, gdyż nie spełniają wymogów art. 34 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych,
- wywieranie presji na rozprawie w sprawie o sygn. akt VIII U (…) poprzez żądanie ukarania jej przez Sąd za obronę swych praw, wskazywanie na niekompletne i nierzetelne sporządzenie akt ubezpieczonej oraz wskazywanie, że dokumenty i kopie sporządzone bez podstawy prawnej są niekompletne i nierzetelne.

W odpowiedzi na skargę na czynności radcy prawnego z dnia (…)r. radca prawny (…) złożyła pisemną odpowiedź na skargę datowaną na (…)r., która wpłynęła do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie w dniu (…)r. Radca prawny zaprzeczyła twierdzeniom Skarżącej jakoby podejmowała czynności niezgodne z prawem i jej postępowanie było niegodne zawodu radcy prawnego. Wskazała, że wszystkie kwestie podnoszone w skardze przez Skarżącą były wielokrotnie wyjaśniane w licznych pismach kierowanych bezpośrednio do strony jak i do Sądu Okręgowego VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w (…) jako właściwego do rozpoznania wniesionych przez Skarżącą odwołań od decyzji ZUS w

zakresie podlegania ubezpieczeniom społecznym oraz decyzji ZUS określającymi zadłużenie z tytułu zaległych składek.

Radca prawny odniosła się do zarzutów stawianych przez Skarżącą i wyjaśniła, że:

- po przyjęciu sprawy Państwa (…) Dyrektor Oddziału ZUS w (…) (…) w sposób prawidłowy, zgodnie z procedurami Zakładu udzieli jej pełnomocnictwa do reprezentowania ZUS albowiem Prezes ZUS w dniu (…)r. wydała postanowienie o braku podstaw prawnych do wyłączenia od udziału w postępowaniu w sprawie Państwa (…) Dyrektora Oddziału ZUS w (…),
- po sformułowaniu przez Państwa (…) w jednym z odwołań od decyzji ZUS, wniosku o wypłatę odszkodowania i zadośćuczynienia w bardzo wysokiej kwocie, roszczenie Ubezpieczonych przekazane zostało do właściwego rzeczowo Sądu Okręgowego I Wydziału Cywilnego w (…),
- nie naruszyła regulacji art. 126 § 2 k.p.c., bowiem Zakład Ubezpieczeń Społecznych jako strona postępowania w prowadzonych postępowaniach sądowych wskazywał w pismach adres swojej siedziby. Podniosła, że skarżąca toczy spór z ZUS, a nie z poszczególnymi jej pełnomocnikami - pracownikami Zakładu i z tego względu brak jest podstaw prawnych do wskazywania prywatnych adresów ich zamieszkania, a tym samym i pełnomocnika,
- niezrozumiały jest zarzut nieuznawania obowiązujących ustaw w zakresie wydawania decyzji albowiem decyzje stwierdzające obowiązek podlegania ubezpieczeniom społecznym przez Państwa (…) w ZUS są prawomocne i ZUS nigdy nie kwestionował podlegania ubezpieczeniom społecznym przez Panią (…) w KRUS,
- w prowadzonych postępowaniach administracyjnych, a także przed sądami powszechnymi nie naruszono art. 34 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Radca prawny podkreśla, że kwestia związana z aktami i dokumentacją Państwa (…) była wielokrotnie wyjaśniana zarówno przez pracowników ZUS jak sądy powszechne orzekające. Podała, że w poszczególnych sprawach zgodnie z wewnętrznymi procedurami ZUS faktycznie wraz z odwołaniami przekazywane były do Sądu kopie dokumentów, jednakże na każde wezwanie Sądu były przedkładane oryginały dokumentów. Radca prawny stanowczo zaprzeczyła jakoby ona jak i pracownicy Zakładu mieliby dokonywać jakichkolwiek manipulacji z dokumentacją Ubezpieczonej,
- nigdy nikogo nie obraziła, jednakże z uwagi na uporczywe podnoszenie kwestii prawdziwości akt i dokumentów urzędowych, pomimo wielokrotnych wyjaśnień, złożyła wniosek o wymierzenie Skarżącej kary grzywny w trybie art. 255 k.p.c. w związku z art. 252 k.p.c.

Radca prawny wyartykułowała, że w trakcie prowadzonych spraw pracowała rzetelnie, w pełni profesjonalnie, z dochowaniem należytej staranności, mając na względzie zasady Kodeks Etyki Radcy Prawnego.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie postanowieniem z dnia (…)r. o sygn. akt RD- (…) na podstawie art. 305 § 1 w związku z art. 17 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 czerwca. 1997r. Kodeks postępowania karnego w związku z art. 74^1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2017r. Poz. 1870 z póź.zm.) odmówił wszczęcia dochodzenia w sprawie wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion przewinienia dyscyplinarnego.

W ocenie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego zebrany w toku czynności sprawdzających materiał dowodowy nie daje podstaw do wszczęcia dochodzenia. W ocenie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego radca prawny (…) nie dopuściła się działań sprzecznych z prawem, zasadami Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, sprzecznych z godnością zawodu, nie naruszyła też szeroko rozumianych obowiązków wynikających z wykonywanego zawodu. Zarzuty względem radcy prawnego nie zostały poparte dowodami, z których wynikałaby bezprawność któregokolwiek z czynu lub niegodne postępowanie radcy prawnego. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego w pełni podzielił argumentację zawartą w piśmie stanowiącym odpowiedź na skargę.

W jego ocenie radca prawny (…) wypełniła ciążący na niej obowiązek reprezentowania strony i dbania o jej interesy, na podstawie udzielonego jej pełnomocnictwa. Strona skarżąca prowadziła spór z organem – Zakładem Ubezpieczeń Społecznych Oddział w (…), który był jedynie reprezentowany przez radcę prawnego, w związku z tym nie doszło do naruszenia art. 126 § 2 k.p.c. W uzasadnieniu postanowienia Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego podkreślił, że badanie skuteczności udzielonego rady prawnemu pełnomocnictwa, jak również ocena prawidłowości wydanej decyzji czy zebranej dokumentacji koniecznej do wydania orzeczenia, należy do kompetencji Sądu, przed którym toczy się postępowanie w danej sprawie. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego stwierdził, że wszechstronna, pełna i wyczerpująca ocena stanu faktycznego niniejszej sprawy prowadzi do wniosku, że działaniom radca prawnego (…) nie można przypisać cech przewinienia dyscyplinarnego.

Na niniejsze postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego (…) w przypisanym terminie wniosła do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie odwołanie z dnia (…)r. żądając wszczęcie postępowania dyscyplinarnego wobec radcy prawnego (…). Skarżąca zaskarżając postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego podtrzymała zarzuty zawarte w skardze na czynności radcy prawnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie zważył, co następuje:

Stan faktyczny sprawy Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił w oparciu o niebudzący zastrzeżeń zebrany materiał dowodowy.

Postępowanie dyscyplinarne prowadzone przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Lublinie ma na celu ustalenie czy doszło do naruszenia przez radcę prawnego obowiązków nałożonych przez obowiązujące przepisy prawne w szczególności postanowienia ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych oraz zasady Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, czy i na ile naruszenie to jest przez radcę prawnego zawinione i ewentualnie wymierzenie winnemu jednej spośród skatalogowanych kar dyscyplinarnych.

Istotą postępowania odwoławczego jest zbadanie przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny, czy podjęte przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego wobec radcy prawnego rozstrzygnięcie jest prawidłowe i zasadne w świetle poczynionych przez niego ustaleń faktycznych i prawnych sprawy.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie rozpatrując zarzuty zawarte w odwołaniu uznał, że nie zasługuje ono na uwzględnienie. Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż nie istnieją obiektywne podstawy do wszczęcia dochodzenia w sprawie ze skargi Skarżącej (…) na postępowanie radcy prawnego (…).

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego zgromadzony materiał dowodowy w sprawie przedmiotowej nie uzasadnia stanowiska, że radca prawny dopuściła się przewinienia dyscyplinarnego. W konsekwencji powyższego, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie przyjął i podzielił w całości stanowisko Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego zajęte po przeprowadzeniu postępowania i po dokonaniu oceny działań radcy prawnego, skutkujące podjęciem postanowienia o odmowie wszczęcia dochodzenia w niniejszej sprawie. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny podziela stanowisko Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, że Skarżąca poza swoimi twierdzeniami nie przedstawiła w sprawie żadnych racjonalnych dowodów potwierdzających wadliwe i sprzeczne z prawem postępowanie rady prawnego.

Przechodząc do meritum podniesionych w odwołaniu zarzutów, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wskazuje, że wbrew zawartym w odwołaniu twierdzeniom, nie dopatrzył się aby radca prawny (…) w toku wykonywanych czynności pełnomocnika naruszyła

obowiązujące przepisy w tym ustawę o radcach prawnych czy też normy Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Należy podkreślić za Zastępcą Rzecznika Dyscyplinarnego, że Skarżąca prowadziła spór z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych Oddział w (…), który był jedynie reprezentowany przez radcę prawnego. Radca prawny nie był stroną w toczącym się postępowaniu przed Sądem Okręgowym w (…) VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych i z tego też powodu zgodnie z art. 126 k.p.c. w pismach procesowych zobowiązana była wskazać adres siedziby strony postępowania, nie zaś swój adres zamieszkania, jako pełnomocnika. Podanie w pierwszym piśmie procesowym, miejsca zamieszkania – siedziby – stron, umożliwia komunikację sądu ze stronami, a także stanowi względne, wspomagające kryterium ich identyfikacji i indywidualizacji, a także zapewnia prawidłowe doręczanie stronie kierowanych do niej przesyłek sądowych (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 26 lutego 2014r., sygn. akt III CZP 137/13, "Biuletyn SN" 2014, nr 2). Gdyby radca prawny naruszyła postanowienia art.126 § 2 k.p.c. Sąd mając na uwadze art. 130 k.p.c. wezwałby ją jako pełnomocnika do uzupełnienia braku adresu w terminie tygodniowym, pod rygorem zwrócenia pisma, zgodnie z § 1 przywołanego artykułu.

Również zarzut naruszenia przez radcę pozwanego art. 477^9 § 2 k.p.c. oraz art. 34 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych nie znajduje potwierdzenia w przedłożonych przez Skarżącą dokumentach. Specyfiką postępowania w sprawach z zakresu ubezpieczeń jest to, że odbywa się ono w dwóch etapach. Pierwsze z nich to etap postępowania administracyjnego, który prowadzi ZUS na podstawie przepisów prawa ubezpieczeń społecznych określających zasady postępowania w tych sprawach oraz na podstawie kodeksu postępowania administracyjnego. Drugim zaś etap postępowania to postępowanie sądowe wszczynane na skutek odwołań wnoszonych od decyzji ZUS, które prowadzone jest na podstawie przepisów kodeksu postępowania cywilnego. Jednym z warunków prowadzenia postępowania sądowego jest przekazanie przez organ do Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych odwołania inicjującego to postępowanie i zbioru dokumentów zgromadzonych w trakcie prowadzonego postępowania administracyjnego. Z wyjaśnień radcy prawnego wynika, że zgodnie z procedurami wewnętrznymi Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wraz z odwołaniami przekazywane były do Sądu po kopie dokumentów, jednakże na każde jego wezwanie strona gotowa była przedstawić oryginały dokumentów.

Zgodnie z art. 250 k.p.c. jeżeli dokument znajduje się w aktach organów lub podmiotów, o których mowa w art. 244 k.p.c., wystarczy przedstawić urzędowo poświadczony przez ten organ lub podmiot odpis lub wyciąg z dokumentu. Sąd zażąda

wydania odpisu lub wyciągu, jeżeli strona sama nie może go uzyskać. Gdyby sąd uznał za konieczne przejrzenie oryginałów dokumentów, może zarządzić, by go dostarczono na rozprawę.

Na gruncie postępowania przed Sądem Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, w celu umożliwienia Sądowi należytego rozstrzygnięcia sporu zaistniałego pomiędzy odwołującym się a organem rentowym, art. 475 k.p.c. daje możliwość ukarania strony karą grzywny w przypadku niewykonania postanowień lub zarządzeń Sądu, polegających w praktyce najczęściej na nie przedłożeniu istotnych dla sprawy dokumentów.

Również zarzut manipulowania przez radcę prawnego (…) jest chybiony albowiem Skarżąca nie przedłożyła żadnego dowodu mogącego potwierdzić, jakoby radca prawny dokonywała dowolnych czynności z dokumentacją ubezpieczeniową, tworzyła akta w sposób wybiórczy, czy też nie składała wymaganych dokumentów.

Ze zgromadzonych w sprawie dowodów nie wynika aby radca prawny nie składała do Sądu istotnych dla toczącego się postępowania dokumentów. Formułowane przez Skarżącą zarzuty dotyczące nieprawidłowego gromadzenia akt ubezpieczonej czy też płatnika składek czy też podejmowanie błędnych decyzji administracyjnych znajdują się poza kognicją organów dyscyplinarnych samorządu radcowskiego.

Nawiązując do dokonanych w rozpoznawanej sprawie ustaleń oraz dokumentacji sprawy wywieść należy, że ocena zgromadzonych dowodów w toku postępowań sądowych, inicjowanych przez Skarżącą, należy do właściwego Sądu Rejonowego czy też Sądu Okręgowego Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych rozpoznającego konkretną sprawę. Nie jest rolą Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego ocena twierdzeń i dowodów zgromadzonych w sprawach w zakresie ubezpieczeń społecznych, należących do kompetencji i oceny Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał za wiarygodne i nie budzące wątpliwości wyjaśnienia radcy prawnego (…) złożone w postępowaniu przed Zastępcą Rzecznika Dyscyplinarnego.

Wbrew twierdzeniom Skarżącej, w ustalonym stanie faktycznym sprawy, należy uznać za poprawne ustalenia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego o tym, że czyny zarzucane radcy prawnemu nie stanowią deliktu dyscyplinarnego, a postępowanie radcy prawnego nie narusza żadnej z obowiązujących norm Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, wnikliwa analiza stanu faktycznego w niniejszej sprawie nie daje podstaw do przyjęcia, że działania radcy prawnego (…) były niezgodne z obowiązującymi przepisami, czy też niegodne zawodu radcy prawnego.

Z przytoczonych względów Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie orzekł jak w sentencji postanowienia.

POUCZENIE:

Postanowienie niniejsze jest ostateczne w toku instancji i nie przysługuje od niego środek odwoławczy – art. 426 § 1 k.p.k. w związku z art. 74^1 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2020r., poz. 75).

Przewodniczący	Sędzia	Sędzia
Bożena Bilkiewicz-Bańka	Ewa Piórecka	Zofia Filipek-Kraczek